

9de April 1851 og 20de November 1876 — kunne tilstaaes Personer, med Hensyn til hvilke Finantsministeren skønner, at man ikke kan benegte Muligheden for, at Indskrænkningen i deres Erhvervsøbne kan hidrøre fra Saar eller Rvæstelser, paadragne i Anledning af Udførelsen af deres militære Tjenesteplichter eller af de øvrige i Lov af 20de November 1876 § 2 omhandlede militære Forretninger. Saadan Forsørgelse skal ogsaa kunne tilstaaes af Finantsministeren i Tilfælde, hvor Indskrænkningen i Erhvervsøbnet skønnes muligvis at kunne hidrøre fra bevisligt i Anledning af Udførelsen af militære Tjenesteplichter eller af de øvrige i Lov af 20de November 1876 § 2 omhandlede militære Forretninger paadraget Sygdom.

Udgang til Invalideforsørgelse efter nærværende Paragraf kan ikke gjøres til Gjenstand for Domstolens Afgjørelse. Til Forsørgelser efter denne Paragraf kan anvendes indtil 15,000 Kr. aarlig. Ingen saadan Forsørgelse maa overstige de to Trebiede af det i Lov af 20de November 1876 fastsatte høieste Beløb for den Invalideafdeling, hvormed den Paagjældende skønnes at kunne sættes i Klasse".

Til § 4.

7) Paragrafen bliver § 6 og affattes saaledes:

"Nærværende Lov faar ikke Virkning med Hensyn til Processager, hvis Stævning er udtagen før dens Straftreden."

Berntsen,
Sekretær.

Bossen,
Ordfører.

Bust.

Bønløkke.

Hedemann.

Holstein-Vedreborg,
Formand.

Højmark.

Hørup.

Jungersen.

Neergaard.

Nøhr.

E. Sørensen.

Tvermoes.

Thomsen.

Wagner.